

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foia acestea, esă tóta Marti sér'a,
dar prenumerationile se priimesc
in tóte dilele.

Pretinul pentru Ostrunguri: pre anu
8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu tri-
luni 2 fi. éra pentru Strainetate:
pre anu 10 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fi.
pre unu triluni 2 fi. 50 cr. in v. a.
Unu exemplar costă 15 cr.

Tóte siodieniele sî banii de prenum-
eration sunt de a se tramite la
Redactiunea diurnalului:

Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimesc cu 7 cr. de
linia, sî 30 cr. tacse timbrales.

BUTEA DOGITA.

La butea dogita me uitu in tacere,
Sî gutulu meu arde de sete uscatu,
Cà-ci, fiindu in lipsa sî neavere,
Nu l'am mai udatu.

Eu asta-di la lume a spune voiescu,
Pentru ce de sete cumplitu patimescu.

Candu eram eu popa in band'a-i vestita.,
Ca capraru de céta castigandu multi bani,
Cumparai o bute bine cercuita,
Cu vinu de trei ani,
Cà-ci atuncia lesne ólele goliam,
Sî amaratiunea setei n'o sciam.

Butea mea frumósa, plina, dodolana,
O pusei pe dôue bârne de stejaru :
I netedii cepulu sî i trantii o vrana
De unu degetaru.
Dér... statornicia este pe pamentu?
Troseu ! unu cereu sî banii mei se ducu in ventu !

Intr'un'a d'in dile poftisem la mésa.
Cati-va buni prietenii, toti betivi de soiu;
Me sentiam ferice avendu carne grasa
Fripta 'n usturoiu;
Cà-ci de dile negre grija nu portam,
V'r'o nenorocire neci macar visam.

Éta cà o sluga vine sî-mi sioptesce:
„Butea ta, stapanie, ce-atâtu o iubesci,
S'a spartu; viaulu curge sî se respandesce,
Sî tu neci gandesci!“
Eu in capu-i óla atunci aruncai
Sî d'intre prietenii, turbatul me sculai.

Spre piavnita casei sarii cu grabire
Sî deschidiendu usi'a, ca ventulu sburam
Pe treptele scării, fore siovaire,
De sî beatu eram.
Sî-o negura ochii-mi paienjená,
Sî unu nodu câtù pumnulu in gutu mi statea,

Er' candu drag'a bute diajii de departe,
Slabi totu euragiulu sî poterea mea.
Tare mi fuse frica d'o grabnica mórtă,
D'unu puiu de bólă grea. . . .
O, vai, o turbare! O chinu nedescriv!
Vediua aievea óre, séu e vre unu visu?

Vediui — o perire! — optu cercuri pleante!
Sî de p'o talpóia butea data josu;
Er' pr'ntre trei dóge, de totu deslipite,
Curgendu vinulu grosu!
Iute ca unu fulgeru la ea am sarita:
C'o crunta lovire fundulu i-am sdrobital!

A-poi, a ei dóga calcandu cu turbare,
Priviam cum stá vinulu pe pamentu latitu,
Sî cum, chiaru pr'in spum'a-i, cerea sarutare:
Vrea a fi sorbitu!
Atunci eu cu burt'a pe josu m'ama langită
Sî amu beuta bine, pana m'amu turtită.

Totu inca tienu minte limpedea sa facie
Sî duhulu seu tare cum mi dá pe nasu.
D'atunci spartulu butii mi-a taiatu de grétia;
Setosu am remasă.
D'atunci pentru mine dî senină nu-e:
Géb'a plangu la cepulu aternatul in cuju!

Slug'a luă tóte dögels in spate
Sí, dupa ce scar'a inceput o suł,
Merse si in curte, de casa departe,
Elu le asvirli.

Ah! Cu aste döge si eu am picatu
Si mi-a remasu-nasulu rosu si umflatu!

Neci minutu, neci ora, nu mai am d'atunce
Neci voia de betia, ci numai de chinu.
Nu mai am neci ól'a, ca s'o sarutu dulce
Si sa bęu din plinu.

La butea dogita me uitu desperatu
Si rinz'a mi arde, gutulu mi-e uscatu!

Zapistulu

(Junctiunii căilor ferate ostr.-ung. cu ale Romaniei in 1874.)

— Astă precum i-ar place lui Pist'a. —

Guvernulu M. S. Regele Apostolicu alu Ungariei, (si eschisivu numai ca a Regelui ungurilor) si Guvernulu jupanului (si numai din gratia ungarilor) domnitorutiului Valachiei (fidelu-vasalu alu Ungariei celei mare),

fiindu de o potriva contrinsa a mai face vr'odoue paralutie si a pacali unii pre altii, seu mai bine pre romani, au otarit ușa faca unu Zapistu pentru junctiunea (legatur'a) linielor ferate; si pentru ajungerea acestui scopu c. Ondrasiu a numitul:

D'in partea M. S. Regele A. si numai Rege alu ungarilor, pre Baronulu Calicu s. c. I. s. c. I. ér'

D'in partea domnitorutiului fidelu-vasalu, pre Bou-erescu s. c. I. s. c. I. . . .

Cari dupa ce facera multa svéra si mai multe voiaje pr'in Evrop'a, si papara ceteva misiore, s'au intielesu a supr'a urmatorilor articuli:

Art. 1. Tote liniele ce au sa se faca de acum inainte in, si spre, Valachi'a se voru construi numai si numai pr'in, si din, pung'a romanilor.

Art. 2. Dupa ce tote liniele voru fi gata, guvernulu ungarescu va ave drepta libera voia a pune si a depune oficialii dupa placulu seu, unde va voi, si afila de mai consultu.

Art. 3. Valachii voru fi indatoriti a da ei plata oficiilor, si nea catu de buna, atatu la cei din Valachi'a, catu si celor din Ungaria.

Art. 4. Tote liniele in patru luni au sa fie gata, ca ci la din contra guvernulu ungarescu va ave dreptu, seu a tramite jicutia in Valachi'a, seu a alunga vayroductu si a face pre valachi era iobagi, cum au fostu mai nainte.

Art. 5. Guvernulu ungarescu va ave dreptulu a alege in lini, ca tiganulu in pere moi, si a demanda ori a concede: pe unde si pana unde sa se pota face cat ferate.

Art. 6. Spesele si totu deficitulu are sa-lu susținte numai si numai Valachi'a; er' venitulu totu are sa fie alu Ungariei.

Art. 7. Statiunile tote voru ave nume ungaresci, asemenea si politia va fi numai ungarésca.

Art. 8. Colomotivele si vargōnele voru fi colorate cu tricolorulungurescu.

Art. 9. Secuii, ungrii ungueni, jidovii si cati trasi inpsi si lipiti de fome, toti voru ave intrare libera in Valachi'a; er' valachii din Valachi'a numai

asiu voru fi lasati pe pamantu ungarescu, deca voru ave multe punge pline cu galbeni, si voru plati bine.

Art. 10. In oficie nu potu si priimti numai si numai ungrui, — fia cum voru fi.

Art. 11. Ungurii voru fi scutiti a plati pentru caleatori, marfa si vama, precum si de-a areta pasaportele loru.

Art. 12. Post'a va fi ungarésca.

Art. 13. Guvernulu ungarescu in tota lun'a va ave dreptulu de a controla cassele.

Art. 14. Guvernulu Valachiei (deca se poate numi guvern) are sa taca si indemne camer'a, ca sa votedie, totu ce voiesce c. Ondrasiu.

Art. 15. Agentii ostr.-unguresci voru ave potere de pasia.

Art. 16. Pasaportele nu potu fi decat numai si numai ungarusei.

Art. 17. Postarii, firesce, inca voru si toti ungrui si voru ave dreptulu, a sparge a ceti si a refera despre cuprinsulu epistolelor, cari dor' s'ar presupune, ca ar fi de la agitatorii daco-romani.

Art. 18. Plansorile au sa se adresdie numai catra guvernulu ungarescu.

Art. 19. Limba oficioasa, de sine se ntielege, pe tote liniele are sa fie eschisivu numai limba ungarésca. —

Art. 20. Zapistulu acesta numai guvernulu ungarescu lu-pote stramută, er' corporile legiuitorie a le Valachiei sunt indatorite a vota si a aproba acestu Zapistu fore neci o contradicere.

Spre incredintiare acestu Zapistu scrisu numai ungarescu sa iscalitu la

Pute-a-peste 19. Maiu 1873.

Calicu m. p.

Bou-erescu m. p.

vidi: **Gur'a Satului**. m. p.

Camer'a Valachiei a votat si a priimitu acestu *Zapistu fore ca sa cutedie a gremusda un'a, — er' diet'a Ungariei — cu tete ca cuprinde pre multe concesinni in favorea Valachiei si in defavorea Ungariei celei mari, si desi Valachi'a n'are dreptulu de a face Zapistu cu unu statu astă de mare ca Ungaria, care'a de multu i este supusa, — va vota dora acestu Zapistu in tota estensiunea si nu va face poate decat ceva modificari bagatele in stilistica.

Gur'a Satului.

Correspondinte.

Blașiu, odiniéra Rom'a miei, 12th Jun. 1874

Pre cinstite bade Gur'a Satului!

Vediendu, ca Dieu nu e siaga, si ca inca a sa-o patiescu si eu ca cei de la Asoci. aradapa; ma satulu deja si eu de atate provocari si imboldari atatudin partea cinstiei tale. catu si a altoru „mai multi“ der' mai alesu, ca si curechiulu sa ramana si si capra sa fie satula, — din indurarea mai mariloru mei, me resolvu si eu a da unu responsul, o oglinda, despre starea fundatiunei stiutiane, ca sa vi astupu gurile, celu pucinu pe una tempu bre-care, si astu-felu speru, ca mi-a si succede — a imbetu lumea cu apa rece.

Éta déra responsulu meu, respective responsulu ce mi s'a ordonatu a vi da:

Starea fundatiunei silutiane, — precum mai a toturor fundatiunilor noastre — s-ar putea să fără bine, de cărui fi cine să mai bate capulu și cu nebunii de asemenea natură. Omenei, precum sciti, acumă su-ocupati cu alte lucruri, a-poi e și o caldura fără mare, și prin urmare nu prea pot face socoteli — precum ti-ar plăce s. c. l.

Pentru acea dărea ve rogu, resp. ve rogămu, să fiti pe pace și nu ne mai necești atâtă cu fundația acea, că dăru și noi suntemu omeni și-a-poi ca canonici inca avemu lucruri și de a le noastre, și-a-poi deci nu poftiti de la noi imposibilități de a cele!

Dăru ca totu să vi linisciști, éta vi se aduce la cunoașterea, că amu hotarită: ca cătu de curundu să vi aretăm cum să fundația silutiana, dăru nu aievea, dăru celu pucinu pe — paporu.

Deci:

*Mai ascăptă murgule, la pasci,
Erba verde o să pasci!*

Din indurarea și poruncă a mai marilor mei:

Dr. I. Brendl,
jurian inspectore, și avocatul
canonicilor.

Căte-va cugetări.

Căte o-data sunt admirati cei ce vorbescu, dăru mai desu sunt stimati cei ce tacu.

Căte o-data se dă numele de ameru unei necesități fără reale, de a fi inpreuna, spre a dispută.

Celu mai grozavu uritu se fabrica cu instrumentele placerei.

Norocul este reprezentat orbu, spre a nu vede pe prostii pre cari ii imbogatiesc.

Ranile soldatilor remasă pe campulu de bataia sunt brasdele, in cari cresc lauri eroilor, ce traiescu in urmă loru.

Dupa unii omeni variatiunile unui barbatu de statu marescu celebritatea sa, dupa cum statele si galeria aplauda pe actorului ce reiape pe scena cu unu costumou nou.

Lumea nu stimăza pe omulu cumpetatu. Cumpetarea este o virtute care escita numai indiferentia.

Superioritatea este o greutate, ce nu se poate suporta de femeia.

Talentul nu pretiusece mandriu ce ne inspira. Dintre o mie omeni cu talente mari, pote nu sunt duoi, cari să aiba atâtă taria de caracteru, spre a se consolă de talentele eminente ale altoru omeni.

Căte-va definitiuni.

Ce este casatori'a?

— O fortăreția asediata. Cei ce sunt aforă ar voi să fie in intru, éra cei ce sunt in intru, ar voi să fie a foră.

Ce este sperant'a?

— O mórta ce invia.

Ce este saratulu?

— Unu limbagiu fore vorbe?

Ce este reflectiunea?

— Unu puscasiu care sosește totu-d'a-un'a pre tardiu.

Ce este mancarea?

— O cheltuiela care aduce profitu.

Ce este mórtea?

— O espirare de terminu, care nu se anuntia.

ANECDOTE.

Unu jidau, in caletori'a sa, avea să treaca și prin o padure grosava de mare ce ii era in cale. In mediloecul padurei i era una lupu in cale. Jidau nu avea alta arma la dispusetiune de aperare, decâtă numai unu frate concaleriu — bătiul cedul portă in mana, aperandu-se cu elu multu tempu de fără grosava ce voia să-lu manance. — Spre norocirea lui nu departe de elu, stă unu siumariu la panda dupa venatu in nescari tufe, care vediendu că jidau lui i-a trecut de staga de a mai jocă polea lupesca, și că a perdu presentă, descarcă armă a supra lupului, care numai de cătu cadiu mortu. Jidau, vediendu minunea, și neacindu ce va să dică astă, stete incrementu, uitându-se multu tempu la bătiul seu intorcendu-lu in dreptă, și 'n steng'a, in susu și 'n josu, gandindu că dăru cum-va Savaot a facutu din elu arma, fiindu-ěa lăchiamatu de atate ori intru ajutoriu contră lupului; deci sări un'a de bucuria și dise:

— O! Domne; eu portu bătiul acestă cu mine de 20 de ani, și n'am sciatu, pana acumă, că-a fostu implătu! —

(*Unu servitoru neschimbatoru.*) — D. B. . . are nevoie de unu servitoru; i se aduce unulu. Dupa tocmeala B. . . recomenda servitorului că, inainte de a ei, să-lu inscrieze, spre a-si potea gasi altul, la care acestă respunse cu mandria:

— A! D-le, eu nu sum inventiatu a schimba desu stapanii, voiu stă la D-ta pana candu ti-vei inchide ochii.

(*Indignare.*) — D-sior'a X. . . a ajutat pe căti-va teneri a risipit banii castigati de parintii loru și a mancă zestre promisa sororilor loru. Unulu din acesti nenorociti, redusu de nenorocire pana astă perde ori-ce sentimentu de demnitate, veni să-ri cera mila.

— D-sior'a! m'ai ruinat!

— E! Nu esci numai D-ta.

— Dăru mereu de fome . . . ia-me celu pucinu portaru!

— Portaru? striga frumosulu angeru indignat . . . Esci pre indresnetiu! Construitu-mi-ai unu otelu?

Intrebări și respunsuri.

I. Cine și-castiga adi mai ușor panea de totie dilele?

R. Unii dni protopopi, cari pentru o recomandatiune, ce o dau unui teneru, — care a amblatu numai vr'o döue luni in atare scola satesca, și abiș seie ceti chiaru și din Psalmire, și care numai decâtă ar voi să devina popa, — capeta siese sute de fierini.

I. Cine voiesce să arete lumii, că elu vre să fie mai mare popistasiu decâtă insusi Pap'a de la Rom'a?

R. Ion! Leben!

I. Ore fratii Satu-marenii și Maramuresieni candu voru desvoltă o vietia mai natuinala?

R. Candu voru avea o intellegintia activa, resoluta și nu totu — cōd'a nemesisloru.

COLTI de DINTI.

[§.] D'in adunarea generale a Asociatiunei nativinali d'in Aradu esmitiendu-se un'a comisia de 3. pentru censurarea Reportului Directiunei aceleia-si Asociatiuni, care spre acestu scopu avendu a se retrage la unu locu separatu: gazd'a casei, dñulu Georgiu Dogariu, conduce comisi'a la o chil'a, si, deschidindu usi'a, ii dise: „Poftim, domniloru, a intrá a-ici, ca-ci a-ici aveți si unu ciuru pentru a cerne.“

— Dér' Dieu a si fostu de trebuintia!

Diariele nóstre publica urmatóri'a: Multiamita publica. Societatea literaria — baserieésca — „Alessi-Sîncaina“a, a teologilor romani d'in Gher'l'a, este de nou in placuta pușetiune de a esprime publice cele mai afectuose sentimenti de multiamita si recunoșciintia, facie cu duoi generosi donatori, cari au binevoit u a-ne inavutí bibliotec'a, cu unele cărti, ce pana acum'a nu le-amu avutu. Dñu Georgiu Pasc'a prefectu de studie si vice-rectore semin. in institutu teologicu de Gher'l'a, a binevoit u a ni gratificá: „Egyetemes magyar Encyclopedia“, „A sz. István tár-sulat évkönyve“, „Hunyadi János“, „Magyar nemzet története“, — éra Dlu Alessandru Bene cartea intitulata „A pesti központi papnövelde magyar egyház — irodalmi iskolájának története“.

Atât'a multiamit'a publica.

Er' noi adaugemu:

„Serac'a literatura romana! Serac'a biblioteca a soci. lit. bas. Alessi-Sîncaina!!“

TRÉNC'A si FLÉNC'A.

T. Hop! hop! hop! si éra hop!

F. Ce-e soro draga, ce-e? Pentru ce atât'a voia buna?

T. O! Dómne! Da cum n'oiu fi, candu in urm'a urmelor se voru realisá visurile si aspiratiunile mele!

F. Ce? Dóra ai facutu vr'unu „haupttreffer“, séu ai prinsu éra vr'unu nou cavaleru teneru si frumosu?

T. Mai multu ce-va!

F. Ah! nu me face curioasa!

T. D'a-poi n'ai auditu, ca stapanulu nostru, conformu promisiunei sale, expresa chiaru si in programulu seu, ca deputatu dietalu d'in cerculu Chisineului, intr'o sfedinti'a a Sectiunei VI. de la diet'a Ungariei, a propusu, ca pre venitoriu si noi femeile de Geschäft să avem dreptulu de a alege deputati dietali, buna óra cumu avemu a alege bireele d'in sate.

F. Si l'au spriginitu si altii?

T. Da mai multi insi.

F. Ei si ce bine va fi; atunci sa vedi ce de cavaleri voi u am....

T. Lasa te tu de acele! fi seriosa, ca-ci se cade acum sa politisamu. Eu vedu d'in ast'a unu castigu mare pentru tiéra si popore, fiindu-ca, déca ni se va dà si noa votulu electivu: atunci voru sa iesa numai deputati opositiunali acestui guvern, ca-ci, scii tu bine ca, tote femeile sunt oponente barbatilor loru! —

Anecdota.

— Méi morelu — Todelu!

Ai tu vr'unu purdelu?

— Am, Domnule, trei,
Toti ca nisce mei;
Si i-am si menatu
Astazi la venatu.

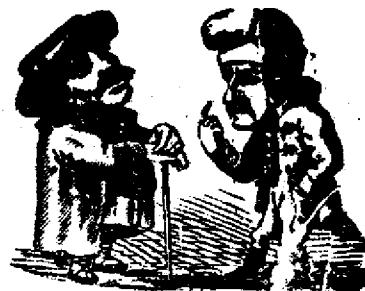
— Si-apoi ce-ti venédia?

Cum te ospetedja?

— Hélù mai mitutelu;
Vine cu-unu pürceļu;
Hélù mai de medilocu,
Inca-e cu norocu;
Déra hélù mai mare,
Vine totu calare!

— 3 —
a

TAND'A si MANDO'A.

T. Óre frate Mando, pentru ce s'a conchiamatu adunarea gen. a Asoci. aradane de astu anu, chiaru in casfle zelosului si bravului romanu G. Dogariu?

M. Ce omu ne practicu mai poti fi si tu, Tanda, d'a-poi nu scii tu, ca biét'a Asociatiune aradana a ajunsu deja in slabe dóge, — ma potu dice cu totu dreptulu, ca e numai — dóge; deci ce era mai consultu, decatú a o conchiamá — la unu dogariu, da déca s'a mai pote dogi catu de catu.

T. Mèi Mando! ce gandesci: óre pre cine voru denumi de vice-presedinte la Tabl'a reg. d'in M. Osiorhei in loculu fiaiertatului Mog'a?

M. Ce mai intrebare! D'a-poi de sigaru vr'unu ungurú séu vr'unu secuiu sprehuiatu.

T. Ei, d'a-poi ca acea nu se pote, ca-ci dupa parol'a lui Pist'a, acelu locu compete unui romanu.

M. Asiè ar fi sa fia, déca n'ar fi — parol'a lui Pist'a!

Gur'a sacului.

Dlu Ioane Ioanovici par. in Băreș: Se pote ca a remasă d'in lips'a mea de-a casa; eu post'a de Domineca inse ti-am trimis portretul lui Sigun'a, ce ai binevoit u a-lu comandă.

Dlu A. L. in S. Credu, ca nu vei desperă, ca te voiu inscientia, — ca nu se potu publica. Scrie glume, să-iabe pretiu, nu totu personalitati.

Dlu A. G. in P. Ar fi buna, da-e locala, de desgustu si personala. Altale, — indreptatorie, cu umoru si pocnitorie, de uteresu si spre folosu, — voiu priimé pré bucurosa.